

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2009 / 8 / 18 november 2009

Inzake ..., wonende te ...
 bijgestaan door ...

 verzoekende partij,

tegen de inrichtende macht v.z.w. ...
 met maatschappelijke zetel te ... ,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 15 september 2009 tekent verzoeker beroep aan tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w. ... , hem betekend bij aangetekende brief van 27 augustus 2009, waarbij hem de tuchtstraf wordt opgelegd van de schorsing van zes maanden met halvering van de laatste activiteitswedde.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vastbenoemd als leraar.

De inrichtende macht start een tuchtonderzoek op 28 november 2009. Op dezelfde dag wordt verzoeker preventief geschorst voor de duur van 3 maanden. De feiten die aan de grondslag liggen zijn fysieke agressie (herhaald schoppen) tegen een leerling in bijzijn van andere leerlingen. Voor genoemde feiten wordt door de ouders van de leerling klacht neergelegd bij het parket.

De preventieve schorsing wordt op 24 februari 2009 verlengd tot 30 juni 2009.

Op 24 maart 2009 laat de Procureur des Konings aan verzoeker weten dat de klacht geseponeerd wordt op grond van "afwezigheid van voorgaanden".

Een procedure van herstelbemiddeling leidt op 28 mei 2009 tot de bevestiging dat de bemiddeling als voldoende maatregel wordt beschouwd. Op die grond verklaart de Procureur op 16 juni 2009 de strafvordering vervallen.

Op 22 juni 2009 roept de verwerende partij verzoeker op voor een verhoor met het oog op de verlenging van de preventieve schorsing tot 30 september 2009. Verzoekende partij wijst er in een brief van 26 juni 2009 op dat, anders dan de verwerende partij in haar brief van 22 juni 2009 stelde, de strafprocedure beëindigd is.

Op 24 augustus wordt verzoeker gehoord in het kader van de tuchtprocedure. Bij aangetekende brief van 27 augustus 2008 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij voor zes maanden geschorst wordt met halvering van de laatste activiteitswedde. Als motief gelden de bij de aanvang van de tuchtprocedure vermelde feiten van fysieke agressie tegen een leerling. Het is deze beslissing die bij beroep van 15 september 2009 wordt aangevochten.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het verloop van de procedure

Verzoekende partij ontwikkelt zijn middelen in het beroepschrift en dient geen toelichtende memorie in. Verwerende partij dient een verweerschrift in bij aangetekend schrijven van 9 november 2009.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij voert aan dat de hele tuchtprocedure het werk is van twee onbevoegde personen. De twee leden van de raad van bestuur die daarbij zijn opgetreden zouden daartoe niet op rechtsgeldige wijze gemachtigd zijn geweest. De bevoegdheden van de raad van bestuur zouden gedelegeerde bevoegdheid zijn van de algemene vergadering. Zonder machtiging in de statuten of door de algemene vergadering zou de raad van bestuur dan ook zijn bevoegdheden niet verder kunnen delegeren.

Verwerende partij werpt op dat beide personen zich van af het begin van de procedure altijd hebben aangediend als “gemachtigden van de raad van bestuur” en dat in het tuchtdossier een verslag voorlag van de vergadering van de raad van bestuur van 28 november 2008 - dag waarop de tuchtprocedure wordt ingezet - waarin beide personen worden aangesteld om deze procedure af te handelen. Op geen enkel ogenblik in de

procedure heeft verzoekende partij vragen gesteld bij of bezwaren geuit tegen het optreden van beide personen als gemachtigden van de raad van bestuur. Verwerende partij besluit: “Door zijn houding heeft hij de bevoegdheid die XX en YY putten uit de beslissing van de raad van bestuur van 28 november 2008, erkend en aanvaard.”

4.2. De kamer van beroep sluit zich op dit punt aan bij het standpunt van de verwerende partij. Verzoekende partij is op geen enkel ogenblik in de onduidelijkheid gelaten over de grondslag van de bevoegdheid van de twee personen die namens de raad van bestuur optraden. In het tuchtdossier stak het verslag van de vergadering van de raad van bestuur waarin deze personen formeel werden gemachtigd om de tuchtprocedure af te handelen. Bij het tuchtverhoor heeft verzoekende partij de bevoegdheid van de beide personen niet betwijfeld of betwist. De kamer van beroep is van oordeel dat het in strijd is met een faire procesgang om in eerste instantie de bevoegdheid van de personen die optreden namens de tegenpartij stilzwijgend te aanvaarden, om die dan eerst in de procedure van beroep te betwisten. De argumenten die verzoekende partij nu ontwikkelt tegen de rechtsgeldigheid van de delegatie, ontleent zij aan de v.z.w.-wetgeving en aan de statuten. Dit zijn puur objectieve gegevens die voor haar op elk ogenblik kenbaar waren. Er is geen sprake van bijkomende informatie specifiek voor het dossier die zij nodig zou gehad hebben om zich op dat punt afdoende te kunnen verweren. Het zou in strijd zijn met de vereisten van een correcte procesgang om verzoekende partij toe te laten de eerder uit haar houding gebleken aanvaarding van de bevoegdheid van de personen die namens de raad van bestuur zijn opgetreden, nu nog te betwisten. Het middel is niet ontvankelijk.

4.3. De feiten zijn bewezen en verzoeker heeft er in de strafprocedure zonder betwisting de verantwoordelijkheid voor opgenomen. Verzoekende partij betwist wel de proportionaliteit van de strafmaat. Zij roept daarvoor ondermeer de gelet op de omstandigheden onredelijk lange duur van de preventieve schorsing in.

4.4. De kamer van beroep stelt vast dat de verwerende partij weinig inspanningen gedaan heeft om de duur van de preventieve schorsing tot het noodzakelijke minimum te beperken. De Raad van State overweegt in het arrest Darville: “*dat de tuchtverheid die, wanneer deze het opportuun acht, gebruik maakt van de mogelijkheid om pas een tuchtrechtelijke vervolging in te stellen na afloop van de strafrechtelijke procedure, dient te letten op het beginsel van de redelijke termijn; dat zij de tuchtrechtelijke vervolging alleen mag uitstellen wanneer zij op grondslag van de onderzoeksmiddelen waarover zij beschikt geen beoordeling kan geven van de feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd; dat zij een personeelslid dat een tuchtmaatregel riskeert niet te lang in onzekerheid mag laten verkeren aangaande zijn lot*” (RvS, Algemene vergadering, nr. 190.728, 20 februari 2009). In voorliggend dossier heeft verzoekende partij niet het nodige gedaan om de ingezette tuchtprocedure zonder dralen te hernemen nadat de feiten in de strafprocedure waren komen vast te staan.

Verwerende partij kon terecht de tuchtprocedure opschorten in afwachting van het verloop van de strafprocedure. Maar van haar mocht ook verwacht worden dat zij attent informeerde naar het verloop daarvan. De Procureur des Konings heeft op 24 maart 2009 de zaak geseponneerd. Dat er verder nog een procedure van bemiddeling tussen dader en

slachtoffer liep, was niet onmiddellijk relevant voor het verder optreden van de verwerende partij. Seponering houdt in dat het onderzoek naar de feiten beëindigd is en dat de feiten strafrechtelijk bewezen zijn. De schorsing van de tuchtprocedure bij strafrechtelijke vervolging is ingegeven door de zorg om elke tegenstrijdigheid tussen strafrechtelijke en tuchtrechtelijke vaststelling van de feiten te voorkomen. Vanaf het ogenblik dat dit risico niet meer bestaat doordat de feiten strafrechtelijk bewezen zijn, verliest de inrichtende macht in elk geval het recht om zich afwachtend op te stellen. Dat verplicht haar tot een actieve opvolging van de vorderingen van de strafprocedure, wat haar moet toelaten om de tuchtprocedure zonder verder uitstel te hernemen van zodra daar voldoende vaststaande gegevens voor beschikbaar zijn.

4.5. Uit niets blijkt dat verwerende partij zich ingespannen heeft om op de hoogte te komen van de stand van zaken in de strafprocedure. Zij bleef passief tot eind juni en nam zich dan voor de preventieve schorsing nog te verlengen tot 30 september 2009. Uit de brief waarin verzoeker opgeroepen wordt om daarover te worden verhoord, blijkt dat de verwerende partij er zonder meer van uitging dat de strafprocedure nog steeds aan de gang was. Als verzoekende partij meedeelt dat de strafprocedure beëindigd is, ziet verwerende partij af van een verlenging van de preventieve schorsing en hervat de tuchtprocedure. Het is niet met de zorgvuldigheidsplicht die op verwerende partij rustte, te verzoenen dat zij, vooraleer de procedure voor de verlenging van de preventieve schorsing in te zetten, niet het nodige gedaan heeft om zich op de hoogte te stellen van de stand van zaken in de strafprocedure. Had zij dat tijdig gedaan, dan kon de tuchtprocedure eerder zijn afgehandeld en zou de periode van onzekerheid voor de verzoeker en de gedwongen afwezigheid uit de school minder lang hebben geduurd. Deze overweging klemt des te meer nu blijkt dat verwerende partij na het uitspreken van de tuchtstraf, de verzoeker verder uit de school geweerd heeft. De kamer ziet niet op welke rechtsgrond dit vanaf het ogenblik van het beroep met schorsende werking nog kan gebeurd zijn. Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij niet de nodige inspanningen heeft gedaan om de voorlopige verwijdering van verzoeker uit de school tot een minimum te beperken. De kamer is van oordeel dat hiermee rekening moet worden gehouden om de proportionaliteit van de straf te beoordelen en beslist om op die grond de duur van de opgelegde schorsing te halveren.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met unanimiteit

Artikel 1

De tuchtmaatregel van de schorsing voor de duur van zes maanden wordt vernietigd.

Artikel 2

De tuchtstraf van de schorsing voor de duur van drie maanden met halvering van de laatste activiteitswedde wordt opgelegd, met ingang van 1 december 2009 en eindigend op 28 februari 2010.

Brussel, 18 november 2009.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren F. DECOCK, A. JANSSENS, F. STEVENS en CH. SMITS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, L. SMEETS, L. VAN DEN BOSCH en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen mevrouw Lavrysen en de heer Van Den Bosch niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN